

Radosni borac za život

Ruth Pakaluk, majka šestero djece, jedna od predvodnica pokreta Za život i preobraćenica na katoličanstvo, umrla je od raka dojke u 41. godini života. Nedavno objavljena knjiga daje uvid u njezin kratak, ali plodonosan život.

4.04.2012.

Ruth, supernumerarija, članica Opusa Dei, umrla je od raka dojke u 41. godini. Knjiga "Strahovita

čudnovatost Milosti Božje" u izdanju Ignatius Pressa, koju je uredio njezin suprug Michael, zbirka je pisama koje je Ruth pisala i prikazuje njezinu inteligenciju, duboku vjeru i vedrinu duha. Knjiga završava nekolicinom govora koje je održala suradnicima Opusa Dei.

Uvod u knjigu napisao je filozof Peter Kreeft. On piše: "U ovoj knjizi upoznat ćete doista prekrasnu osobu. Malo je stvari u životu vrjednijih od toga. Pozivam vas da upoznate borca za život čije je pero moćnije od mača smrti."

Književnik Michael Novak također je visoko ocijenio knjigu: "Nikad nisam pročitao ljepšu i dirljiviju knjigu – knjigu o radosnu životu i nadmoćnoj smrti, tuzi i sreći."

Ispod je dan puni osvrt Dwighta Duncana u novinama "Pilot" bostonske nadbiskupije.

"Obasjavajuća radost među
uplakanom djecom"

Dwight G. Duncan

Boston, "Pilot", 22. travnja 2011

Ruth Pakaluk umrla je 1998. godine od metastaziranoga raka dojke, u preranoj 41. godini. Imala je sedmero djece (od kojih je jedno umrlo od sindroma iznenadne dojenačke smrti) i bila udana za Michaela Pakaluka, profesora filozofije na Ave Maria University (i kolumnista bostonskoga "Pilota"). Ignatius Press upravo je objavio velik broj njezinih pisama i govora u knjizi pod nazivom "Strahovita čudnovatost Milosti Božje" koju je Michael uredio dopunivši je biografskim pregledom i bilješkama.

Netko bi mogao pomisliti da je njezin život, obilježen preranom smrću sina

Thomasa, a uskoro i nje same, bio tragičan. Zapravo, više je bio božanstvena komedija sa sretnim završetkom, prikazujući "strahovitu čudnovatost Milosti Božje", prema njezinome omiljenom citatu iz novele Grahama Greena.

To je bilo stoga što je, kako Michael dokumentira u uvodu, život Ruth bio stalan preobražaj i radost usred uspona i padova svakodnevnoga života. Pokazivala je "najveću ljubav u najmanjim stvarima", kako je papa Benedikt nedavno rekao za sv. Tereziju od Djeteta Isusa. Obdarena velikim smislom za humor, snažnim i pronicavim intelektom te dinamičnim stilom pisanja, Ruth me podsjeća na Flannery O'Connor, veliku američku književnicu koju je Thomas Merton uspoređivao sa Sofoklom.

U redu, pristran sam. Ruth sam poznavao posljednjih deset godina

njezina života i uvijek sam bio blizak Michaelu i njegovoj obitelji. Ruth, Michael i ja bili smo aktivni i u Opusu Dei i kao članovi pokreta Za život i svi smo diplomirali na Harvardu. Čudno mi je misliti o Ruth (i Michaelu, u ovom slučaju) kao o diplomantici nečega jer su se oni vjenčali prije stjecanja titule. Ruth je godinama bila još i na dužnosti predsjednice masačusetskoga udruženja "Citizens for Life" ("Građani za Život"), kao da joj biti majka i kućanica nije zadavalo dovoljno posla.

Navodim dio govora Ruth o planu života, "rasporedu ili sustavu za uvođenje molitvi i drugih oblika duhovnoga života u vašu svakodnevnu rutinu": "Ljubav Boga je usrećujuća, ljubav koja je istinska i koja je vrijedna, to je ljubav deset tisuća jutara ustajanja, razvedravanja, slušanja djece kad dođu iz škole, a glasni su poput krda

slonova, smiješenja mužu kad se vrati s posla i izbjegavanja svih strahota koje te mogu snaći. U tim bezbrojnim, ponavljajućim samoodricanjima koja ljubav čine dubljom i većom."

U pismu prijateljici, datiranome 18. rujna 1993., ona piše: "Potpuno shvaćam olakšanje koje osjećaš na kraju dana. Majke čeznu za njim svakoga dana počevši u 4 poslijepodne. Moja prijateljica Katy i ja zovemo to vrijeme otrovni sat (bilo ti ili oni, ali netko će ga dobiti u čaju).

Kakogod nekako prođemo kroz sve to, navečer, u urnebesu zvanom spremanje za krevet, na kraju se dana rušimo možda pišući pismo (poput ovog) ili čitajući poglavlje ili dva. Ipak, dobar je to život. Koliko sam sama otkrila svatko većinu dana nosi sličan težak teret, a ako si u poslovnome odijelu, to teret ne čini lakšim. Zapravo, to mi izgleda još

neugodnije jer su poslovna odijela neudobna. Iznenadujuće je koliki ljudi novac smatraju odgovarajućom naknadom za jedno takvo naporno iskustvo. Mislim da ja to ne bih mogla.

Kućanice imaju puno fizičkoga posla i napora i psihološki zahtjevnu zadaću slušanja dječjih svađa, plača i cmizdrenja. Ali zato imamo više slobodnoga vremena za svoje vlastite misli i razgovore s prijateljima nego većina drugih ljudi. Ne mogu zamisliti nijedan drugi posao koji bi mi bio privlačniji od toga."

Papine riječi, izgovorene prije ovoga tjedna, mogle bi se lako odnositi i na Ruth: "Kršćanska svetost nije ništa drugo doli milosrđe, potpuno proživljeno." Međutim, kako milosrđe "poput dobra sjemena, raste u duši i zatim urodi plodom, tako i vjerni moraju rado slušati Riječ Božju i, njezinom milošću, prenositi dalje

Njegovu volju kroz svoja djela,
sudjelovati često u sakramentima,
iznad svega Euharistiji i sv. Misi;
moraju se stalno moliti, kroz
samoodricanja aktivno služiti svojoj
braći, usavršavajući svaku vrlinu."

(Papa Benedikt XVI., opća audijencija
13. travnja 2011.)

Nabavite ovu knjigu. Pročitajte ju.
Nije mogla doći u bolje vrijeme:
holivudski film naslovljen "There Be
Dragons" ("Tamo ima zmajeva"), koji
se počinje prikazivati sljedećega
mjeseca opisuje početke Opusa Dei i
rane dane sv. Josemaríe Escrive,
njegova osnivača. Priča o Ruth je
također priča o svetosti, izvanrednoj
vrlini, življenoj usred uobičajenih
životnih briga u suvremenoj Americi.
Njezina priča je, iako praktički
gledano, smještena sada i ovdje,
zapravo bezvremenska i
neograničena. Nastavit će se...

Dwight G. Duncan je profesor na
UMass School of Law Dartmouth.
Drži predavanja za građanska i
kanonska prava.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/radosni-borac-za-zivot/](https://opusdei.org/hr-hr/article/radosni-borac-za-zivot/)
(20.04.2025.)